

dokonce „avenue“. Kromě toho jsou zdejší hroby plné slavných lidí. Nejproslulejší jsou v tomto směru dva.

Montparnasský hřbitov (metro Edgar Quinet a Raspail) na levém břehu je místem, kde odpočívají Charles Baudelaire, Guy de Maupassant, Samuel Beckett, André Citroën, Alfred Dreyfus, Simone de Beauvoir a Jean-Paul Sartre, či mezi návštěvníky zdaleka nejoblíbenější Serge Gainsbourg.

Druhým z „atraktivních“ hřbitovů je Pere Lachaise (metro Philippe Auguste, Gambetta, Pere Lachaise), asi nejslavnější hřbitov světa. Byl založen před dvěma sty lety a je tu 70 tisíc (!) hrobek. U vchodu si lze vyzvednout plánec s označením hrobů slavných. Pohřbeni tu jsou Chopin, Molière, Oscar Wilde, Balzac, Proust, Sarah Bernhardt, Yves Montand anebo Edith Piaf. Většinou stačí pohled, vzpomínka či zmáčknutí spouště fotoaparátu známého jména vyrytého na náhrobku a jde se dál. U jednoho hrobu nic z toho neplatí. Jako by to

nebyl ani náhrobek, ale spíše modlitební oltář. V jakoukoliv otevírací hodinu se tu tísní davy a se strnulou nábožností hledí na tři slova: James Douglas MORRISON. Zpěvák americké skupiny Doors zemřel v Paříži v roce 1971 a jeho odkaz je živý evidentně nejen v písních. Svíčky, květiny, psaníčka a dopisy. Po špatných zkušenostech s některými jímovými fanoušky nasadila pařížská policie k hrobu pro jistotu stálou hlídku.

Pasáže: skrytý svět

Zřejmě nejjednodušší způsob, jak se přenést do Paříže začátku 19. století, doby rozkvětu, je vstoupit do slavných pasáží. Je to další z těch zvláštních a jedinečných mikrosvětů tohoto města. Tyto prostory byly jedním ze symbolů moderní doby, staly se centrem nákupů, zábavy, odpočinku v lázních, pití a jídla. Z původně sto padesáti pasáží zbylo dnes už jen osmnáct.

I to málo ale dává do doby dávné nahlédnout. Vstupy do pasáží jsou bohatě zdobeny a ukrývají „poklady“ – antikvariáty, jedinečný krám s filmovými plakáty a fotografiemi z historie kinematografie, obchůdek s knoflíky, kabarety a divadla. Pasáž Panorama je pak nejstarší, pochází z roku 1800 a byla také první, která o 17 let později získala plynové osvětlení. Skoro tříkilometrovou procházku po pasážích je nejlepší začít na rue de Rivoli (u metra Louvre-Rivoli), skončíte na rue du Faubourg Montmartre (metro Le Peletier). Anebo obráceně.

Snímky: Jan Dražan

Bleší trh – pověstný a tajuplný

Beletrie, poezie, drama, literatura faktu, stará i nová vydání, paperback i tuhá vazba... Hluk rušného pařížského bulváru se najednou ztrácí někde v dálce, tady je svět ticha a vědění. Najednou zjistíte, že sedíte na měkké pohovce a pročítáte Kunderovu Nesmrtelnost v angličtině. Ta měkká pohovka patří téměř devadesátiletému majiteli knihkupectví, Georgi Whitmanovi. On na ní spává. Jste totiž v jeho bytě.

George Whitman obchod založil v roce 1952. Během let pak k němu v domě, z jehož oken je vidět kated-

rála Notre Dame, připojil ještě další prostory a vytvořil snad nejpůsobivější knihkupectví na světě.

Whitmanův byt se nachází v patře nad obchodem. Vystoupá se po strmých schodech a nad dveřmi visí nápis: „Nebudte nevlídní k cizincům – možná jsou to převlečení andělé“. To je motto celého Shakespeare and Co. V bytě můžete zůstat, jak dlouho chcete. A číst knihy z Whitmanovy soukromé knihovny, nebo si prohlížet obrázky, které má pověšené na stěnách. Otevřeno mají až do půlnoci.

Pařížské staré hřbitovy nabízejí klidnou procházku mezi grandiózními náhrobky.

Až vyjdete z pasáží a budete chtít na chvíli opustit rušné ulice, není k zahození se na tohle město podívat z výšky. Z tří set metrů je to samozřejmě možné slavným pohledem z Eiffelovky. Mnohem nižší, avšak lepší variantou je nechat se vyvézt zdarma výtahem na terasu obchodního domu Samaritaine (na pravém břehu, kousek od Pont Neuf). Vaše oči budou téměř v jedné rovině s hlavními dominantami vystupujícími mezi pověstnými pařížskými střechami. A ty se potáhnou až za obzor.

V tomhle městě je toho k vidění tolik, že se sem musí jet. A Paříž není Mekka, jedna návštěva za život rozhodně nestačí. ●

Jan Dražan

jan.drazan@economia.cz

Ubytování

Paříž má nepřeberné množství hotelů ve všech cenových relacích. Na rozdíl třeba od Londýna tu lze sehnat ubytování za velmi nízké ceny i na turisticky nejexponovanějších místech. Příkladem za všechny je oblast kolem Montmartru, kde je situováno hned několik velmi oblíbených hotýlků.

★ **Hotel Luxia** – jednoduchý a čistý hotel s 45 pokojiky se sprchou a WC nabízí majitel za 42 eur (single) a 45 eur za dvoulůžkový pokoj. Hotel sídlí v rue Seveste.

★ **Hotel Bonséjour** – pokud potřebujete klid, je tento hotel v rue Burq tím nejlepším řešením. Jednolůžkové pokoje v tomto hotelu jsou nabízeny za 19 eur, dvoulůžkový pokoj s vlastní koupelnou je za 35 eur. Pokoje 14, 23, 33, 43 a 53 mají malé balkony.

★★ **Hotel Migny** – velmi oblíbený hotel je situován jen několik kroků od Montmartru. Dvoulůžkový pokoj zde najdete za 67 eur.

★★★ **Hotel France Eiffel** – je situován jen dvě ulice od dominanty města – Eiffelovy věže – v rue Saint Charles. Pokoje zde stojí od 98 eur.

★★★★ **Hotel de l'Abbaye** – hotel je ve čtvrti Saint Germain, je klidný a tichý. Pokoje jsou bohatě zdobené a jeho atmosféru si vybavíte ještě po dlouhé době. Pokoje zde stojí od 201 eur.

„Vzpomínám na dvanáctileté děvče, které jsem potkal v Bostonu. Ta dívka tenkrát snila o studiu baletu v Paříži a já jsem jí koupil zpáteční letenku a přijal ji do svého domu na letní prázdniny. Byla jednou z mnoha tisíců lidí, které jsem pozval, aby u mě setrvali a četli mé knihy. Chápu to jako oplácení pohostinnosti, již se mi dostalo v mnoha zemích, které jsem navštívil jako tulák.“ píše George Whitman v jakémsi pojednání o Shakespeare and Company, světa krásného klidu uprostřed rušné Paříže. (ad)